

Francesc: “El futur de l'Església reclama una participació dels laics molt més activa”

Dill, 28/09/2015 per Papa Francesc

[Les homilies del papa Francesc](#)

Eucaristia del papa Francesc amb els bisbes, sacerdots i religiosos a la Catedral de Sant Pere i Sant Pau a Filadèlfia. *Dissabte 26 de setembre de 2015*

Aquest matí he après alguna cosa sobre la història d'aquesta bella Catedral: la història que hi ha darrere dels seus alts murs i finestres. M'agrada pensar, no obstant això, que la història de l'Església en aquesta ciutat i en aquest Estat és realment una història que no tracta solament de la construcció de murs, sinó també de derrocar-los. És una història que ens parla de generacions i generacions de catòlics compromesos que han sortit a les perifèries i construït comunitats per al culte, per a l'educació, per a la caritat i el servei a la societat en general.

Aquesta història es veu en els molts santuaris que esquitxen aquesta ciutat i les nombroses esglésies parroquials les torres de les quals i campanars parlen de la presència de Déu enmig de les nostres comunitats. Es veu en l'esforç de tots aquells sacerdots, religiosos i laics que, amb dedicació, durant més de dos segles, han atès les necessitats espirituals dels pobres, els immigrants, els malalts i els empresonats. I es veu en els centenars d'escoles en les quals germans i germanes religioses han ensenyat als nens a llegir i a escriure, a estimar a Déu i al proïsme i a contribuir com a bons ciutadans a la vida de la societat nord-americana. Tot això és un gran llegat que vostès han rebut i que estan cridats a enriquir i transmetre.

La majoria de vostès coneixen la història de santa Catalina Drexel, una de les grans santes que aquesta Església local ha donat. Quan li va parlar al papa León XIII de les necessitats de les missions, el Papa –era un Papa molt savi– li va preguntar intencionadament: «I tu?, què vas a fer?». Aquestes paraules van canviar la vida de Catalina, perquè li van recordar que al final tot cristià, home o dona, en virtut del baptisme, ha rebut una missió. Cadascun de nosaltres ha de respondre el millor que pugui a la crida del Senyor per edificar el seu Cos, l'Església.

«I tu?». M'agradaria posar l'accent en dos aspectes d'aquestes paraules en el context de la nostra missió específica de transmetre l'alegria de l'Evangeli i edificar l'Església, ja sigui com a sacerdots, diaques, membres homes i dones d'instituts de vida consagrada.

En primer lloc, aquelles paraules –«I tu?»– van ser dirigides a una persona jove, a una dona jove amb alts ideals, i li van canviar la vida. Li van fer pensar en l'immens treball que calia fer i la van portar a adonar-se que estava sent cridada a fer alguna cosa sobre aquest tema. Quants joves en les nostres parròquies i escoles tenen els mateixos alts ideals, generositat d'esperit i amor per Crist i l'Església! Els pregunto: Nosaltres els desafiem? Els donem espai i els ajudem al fet que realitzin la seva comesa? Trobem la manera de compartir el seu entusiasme i els seus dons amb les nostres comunitats, sobretot en la pràctica de les obres de misericòrdia i en la preocupació pels altres? Compartim la nostra pròpia alegria i entusiasme en el servei del Senyor?

Un dels grans desafiaments de l'Església en aquest moment és fomentar en tots els fidels el sentit de la responsabilitat personal en la missió de l'Església, i capacitar-los perquè puguin complir amb tal responsabilitat com a deixebles missioners, com ferment de l'Evangeli al nostre món. Això requereix creativitat per adaptar-se als canvis de les situacions, transmetent el llegat del passat, no solament a través del manteniment d'estructures i institucions, que són útils, sinó sobretot obrint-se a les possibilitats que l'Esperit ens descobreix i mitjançant la comunicació de l'alegria de l'Evangeli, tots els dies i en totes les etapes de la nostra vida.

«I tu?». És significatiu que aquestes paraules de l'ancià Papa anessin dirigides a una dona laica.

Sabem que el futur de l'Església, en una societat que canvia ràpidament, reclama ja des d'ara una participació dels laics molt més activa. L'Església als Estats Units ha dedicat sempre un gran esforç a la catequesi i a l'educació. El nostre repte avui és construir sobre aquests fonaments sòlids i fomentar un sentit de col·laboració i responsabilitat compartida a la planificació del futur de les nostres parròquies i institucions. Això no significa renunciar a l'autoritat espiritual que se'ns ha confiat; més aviat, significa destriar i emprar sàviament els múltiples dons que l'Esperit vessa sobre l'Església. De manera particular, significa valorar la immensa contribució que les dones, laiques i religioses, han fet i segueixen fent en la vida de les nostres comunitats.

Benvolguts germans i germanes, els dono les gràcies per la forma en què cadascun de vostès ha respost a la pregunta de Jesús que va inspirar la seva pròpia vocació: «I tu?». Els animo al fet que renovin l'alegria, l'estupor d'aquesta primera trobada amb Jesús i a treure d'aquesta alegria renovada fidelitat i força. Espero amb il·lusió compartir amb vostès aquests dies i els demano que portin la meva afectuosa salutació als quals no van poder estar amb nosaltres, especialment als nombrosos sacerdots, religiosos i religioses ancians que s'uneixen espiritualment.

Durant aquests dies de la Trobada Mundial de les Famílies, els demanaria de manera especial que reflexionin sobre el nostre servei a les famílies, a les parelles que es preparen per al matrimoni i als nostres joves. Sé el molt que s'està fent a les esglésies particulars per respondre a les necessitats de les famílies i recolzar-les en el seu camí de fe. Els demano que preguin ferventment per elles, així com per les deliberacions del proper Sínode sobre la Família.

Amb gratitud per tot el que hem rebut, i amb segura confiança enmig de les nostres necessitats, ens dirigim a Maria, la nostra Mare Santíssima. Que amb el seu amor de mare intercedeixi per l'Església a Amèrica, perquè segueixi creixent en el testimoni profètic del poder que té la creu del seu Fill per portar alegria, esperança i força al nostre món. Prego per cadascun de vostès, i els demano, per favor, que ho facin per mi.

Traducció: Catalunya Religió